

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**A R R E S T**

**nr. 135.715 van 5 oktober 2004
in de zaak A. 114.014/XIV-7636.**

In zake :

XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. VIDICK,
kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
Augustijnernonnenstraat 67

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 3 december 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 oktober 2001 tot weigering van toegang tot het grondgebied met terugdrijving;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. CHAYA die, loco Advocaat J.-P. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Kameroense nationaliteit, wordt in de luchthaven van Zaventem aangetroffen op 23 oktober 2001 en heeft zich diezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Op 24 oktober 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied met terugdrijving.

1.3. Op 16 november 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bamenda. U bent sinds 1996 lid van het "Southern Cameroon National Congress" (SCNC) dat opkomt voor de rechten van de Engelstaligen in Kameroen. U stapte mee op in betogingen van het SCNC. Op 1 oktober 2001 nam u deel aan een optocht van het SCNC ter gelegenheid van de nationale feestdag van

Kameroen, die de door de Engelstaligen verguisde vereniging van noord en zuid herdenkt. De politie trad brutaal op: ze doodde vier betogers en pakte vele anderen op. U droeg een plakkaat waarop stond "We must separate from the French". De politie trachtte u te vatten maar u kon ontsnappen en rende de bush in. U keerde niet meer huiswaarts. Op 5 oktober 2001 kwamen politieagenten u bij u thuis zoeken; daarbij folterden ze uw moeder en uw zus en zeiden ze hen dat ze u moesten aanbrengen. Uw moeder regelde daarop uw reis naar België. U nam de bus naar Douala en vandaar het vliegtuig naar België. Daar werd u op 23 oktober 2001 door de Federale Politie op de luchthaven tegengehouden en vroeg u dezelfde dag asiel aan (cf. rapport van de Federale Politie met nummer PA/1423/VVR dd. 23 oktober 2001).

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie bestaat. Om te beginnen dient uw vermeende (actieve) lidmaatschap van de SCNC, dat de basis van de door u ingeroepen vrees vormt, op grond van uw verklaringen ernstig betwijfeld te worden. U stelde immers dat "SCNC" staat voor "Southern Cameroon National Congress", dat Justice Ebong Fred er al van vóór uw aansluiting in 1996 de voorzitter van was (cf. gehoorverslag van het Commissariaat-generaal dd. 6 november 2001, p. 2) en dat zuidelijk Kameroen zich nooit onafhankelijk heeft verklaard (p. 3-4). In werkelijkheid staat SCNC voor "Southern Cameroons National Conference", werd Justice Ebong Frederick er pas in maart 2000 de voorzitter van en riep de SCNC op 30 december 1999 de onafhankelijkheid van zuidelijk Kameroen uit. Ook kon u geen medeleden van de Bui-afdeling, waar u beweerde deel van uit te maken, opnoemen; uw verklaringen op dit punt zijn verwarrend en tegenstrijdig aangezien u eerst beweerde dat de voorzitter van deze afdeling Eno Tankang heet en daarna stelde dat er geen leden bestaan die meer bepaald in deze afdeling lid zijn (p. 2-3). Vervolgens verklaarde u dat er wel een noordwestelijke en een zuidwestelijke afdeling bestaan maar kon u op de vraag naar de voorzitters daarvan niet antwoorden.

Ook uw verklaringen over de vermeende zoektocht van de politie naar u na de optocht van 1 oktober 2001 zijn door hun tegenstrijdigheid en vaagheid ongeloofwaardig. Zo stelde u tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal (p. 6) dat u na deze optocht nooit meer thuiskwam, dat u zich tot uw vertrek naar België elders verborg, dat u intussen telefonisch van uw moeder vernam dat u gezocht werd en dat u haar vlak voor uw vertrek nog op de busvertrekplaats ontmoette maar anderzijds "niets meer wist" over wat er na uw vlucht gebeurd was zodat u niet kon preciseren hoe vaak uw moeder thuis politiebezoek had gekregen. Tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u op 3 oktober 2001 naar huis ging en er van uw moeder vernam dat de politie u zocht.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet aan bovenstaande bevindingen iets te veranderen. De kopieën van uw lidkaarten van enerzijds de Human Rights Defence Group met nummer 5425, afgegeven op 18 mei 1999, en anderzijds de SCNC, afgegeven op 15 juni 2001, bewijzen hoogstens het lidmaatschap van deze bewegingen maar niet het actieve lidmaatschap ervan noch uw asielrelaas als zodanig; de authenticiteit van de SCNC-lidkaart, op het lidmaatschap waarvan u de door u ingeroepen vrees baseerde, dient op grond van bovenstaande bevindingen overigens betwijfeld te worden. Aan de attestatie opgesteld door Ngala Nfor van de SCNC op 5 november 2001 kan op dezelfde grond evenmin geloof worden gehecht. Het door u voorgelegde paspoort, dat u de Franse nationaliteit geeft, is blijkens het rapport van de Federale Politie vals. Uw rijbewijs afgegeven op 16 april 2001 zegt niets over uw asielrelaas. Dat geldt ook voor het vliegtuigticket met nummer 082 2171304254.

Ten slotte bevat uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.”.

2. Over de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. 2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker het volgende stelt:

“QUANT AU PREJUDICE GRAVE DIFFICILEMENT REPARABLE
 Attendu que ledit préjudice découle du bien fondé des moyens développés dans le recours en annulation.
 Attendu que les événements du 1/ octobre 2001 ne sont pas contestés par la décision attaquée.
 Attendu que le requérant a fait état d’une série de documents dont l’existence prouve son militantisme pour l’opposition au gouvernement.
 Que l’on peut en déduire que les parties adverses ne peuvent avoir aucune certitude au stade actuel que la vie du requérant n’est pas en danger dans son pays, étant donné ce qui s’y passe actuellement à l’encontre des opposants.”;

2.3. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 2 februari 2002 gerepatriëerd werd; dat een eventuele schorsing van de bestreden beslissing het door verzoeker aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer kan verhinderen;

2.4. Overwegende dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting,
op vijf oktober tweeduizend en vier, door :

de H.
Mevr.

A. BEIRLAEN,
K. LIEVENS,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

K. LIEVENS.

De voorzitter,

A. BEIRLAEN.